

بانکداری الکترونیکی و چالش‌های آن در ایران

کریم کیاکجوری، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرانزلی
علیرضا نوبتی، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

چکیده

در حال حاضر، بانکداری در شیوه نوین، به عنوان مکمل تجارت نوین شناخته می‌شود تا جایی که اگر بانک‌ها از سیستم مبادلاتی الکترونیکی بهره نبرند، بخش بزرگی از مبادلات مختلف می‌شود. الزامات ناشی از بازار رقابت تنگاتنگ کنونی از یک سو، و مفاد بندهای ۲ و ۳ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی از سوی دیگر، در کنار برنامه عضویت ایران در سازمان جهانی تجارت و به تبع آن، تأسیس بانک‌های خارجی در ایران، و در ضمن، با توجه به خصوصی شدن بانک‌های دولتی و همچنین اختلاف ناچیز سود بانکی در بخش جذب منابع و مصارف، بانک‌ها باید هرچه سریعتر برای حفظ مشتریان خویش، چاره‌اندیشی نمایند.

بانکداری امروز، شیوه‌های نو و سرویس‌دهی و خدمات موردنظر مشتری را می‌طلبد و هر بانکی که در این امور موفق‌تر عمل کند، در بازار رقابتی موفق به جذب منابع بیشتری خواهد شد و درنتیجه، دوام و بقای دائمی آن بانک با بهره‌وری بالا فراهم خواهد آمد، و بانکداری الکترونیک، تنها گزینه فاراواری بانک‌ها جهت تحقق این اهداف می‌باشد. همچنین رشد روزافزون خدمات بانکی در عرصه بین‌المللی، توجه نظام بانکی کشورهای درحال توسعه را به سوی خود جلب نموده است. علاوه بر این، باید هزینه جمع‌آوری و امتحای اسکناس‌های فرسوده را نیز درمنظر قرار داد، درحالی که استقرار بانکداری الکترونیک، علاوه بر ارتقای سطح کیفی خدمات، موجب می‌شود که بین ۶۰ تا ۷۰ درصد هزینه‌های بانک‌ها کاهش یابد.

هدف مقاله حاضر، شناخت مقدماتی تجارت الکترونیکی و بانکداری الکترونیکی، بررسی موانع اجرا و توسعه بانکداری الکترونیکی و برخی موضوعات مهم مرتبط با آنهاست و در این راستا پس از شرح مختصری درباره مساله، تعاریف، اهمیت و ضرورت بانکداری الکترونیکی، نسبت به ارایه الگویی مفهومی جهت بررسی موانع بانکداری الکترونیکی در ایران اقدام شده است.

واژه‌های کلیدی: تجارت الکترونیکی - بانکداری الکترونیکی

اگر بانک‌ها از سیستم مبادلات الکترونیکی بهره نبرند، بخش بزرگی از مبادلات مختلف می‌شود.

مجازی فراهم کرده است. در حال حاضر، موج تجارت الکترونیک تقریباً همه شرکت‌ها و تمامی اقتصادها را تحت تأثیر قرار داده و این شرکت‌ها ناگزیر از ورود به عرصه تجارت الکترونیک هستند (عزیزی و قربانی / ۱۳۸۵).

برابر گسترش این فناوری، حجم تجارت الکترونیک ضروری برای تحقق و گسترش تجارت الکترونیک نیز وجود سیستم بانکداری الکترونیک است که همگام با سیستم‌های مالی و پولی جهانی، عمل و فعالیت‌های مربوط به تجارت الکترونیک را تسهیل می‌کند. در حقیقت، می‌توان گفت که پیاده‌سازی تجارت الکترونیک، نیازمند تحقق بانکداری الکترونیک است (سیدجوادی و سقطچی / ۱۳۸۵).

صنعت بانکداری در جهان، همچون سایر حوزه‌های

مقدمه

امروزه فناوری اطلاعات (IT) به عنوان سودمندترین بخش صنعت، اقتصاد و فرهنگ تلقی می‌گردد، به طوری که در ۶۰ درصد از صنایع دنیا در سال ۲۰۰۳ ۲۰۰ میلیارد سهمیم بوده و مؤثر واقع شده است. از طرف دیگر، از بین شش میلیارد نفر جمعیت جهان، بالغ بر یک میلیارد نفر تا سال ۲۰۰۵ به اینترنت دسترسی داشته‌اند که طبق پیش‌بینی گارتner، این افراد، تا سال ۲۰۱۰ به سه میلیارد نفر می‌رسند، به طوری که در هر دقیقه یک سایت به شبکه جهانی اضافه می‌شود (صنایعی / ۱۳۸۳).

از عمده‌ترین دستاوردهای فناوری اطلاعات در زمینه‌های اقتصادی، تجارت الکترونیک می‌باشد و سهولت دسترسی افراد به اینترنت نیز بستر مناسبی را برای مراودات تجاری و اقتصادی از طریق دسترسی به دنیا

علمی و صنعتی، در حال گسترش و تغییر و تحول است و امروزه بانک‌ها در بیشتر کشورهای دنیا در صدد ارایه بهترین خدمات با بالاترین کیفیت و کمترین زمان ممکن به مشتریان خود هستند (بانک و اقتصاد ۱۳۸۴ / ۱۳۸۴).

نباید فراموش کرد که انجام چنین تحولاتی در شیوه ارایه خدمات بانکی کشورها، نه تنها نظام بانکی را متتحول خواهد کرد، بلکه نظام مالی و بازار سرمایه کشورها را نیز متأثر خواهد ساخت و کشورها را به لحاظ اقتصادی در دوره گذار قرار خواهد داد (پرتو ملت / ۱۳۸۶).

یکی از الزامات اساسی مبادلات نوین، بانکداری الکترونیک است (صنایعی / ۱۳۸۳). به این ترتیب می‌توان گفت که بانکداری الکترونیکی موجی است که برای مشتریان، آسایش و صرفه‌جویی را به ارمنان می‌آورد و برای دولتمردان و مسوولان، چالش‌های جدیدی را در امر هدایت و کنترل سیستم‌های مالی و همچنین طراحی و اجرای سیاست‌های نوین اقتصادی به همراه خواهد داشت. لازم به ذکر است که بانکداری الکترونیکی، با تمام مزایایی که در عرصه مبادلات داشته، معایبی نیز دارد که با اصلاح آن به جرأت می‌توان گفت که یکی از بزرگترین تحولات تاریخ بشری در نظام مبادلات تحقق خواهد یافت (عباسی‌نژاد و مهرنوش / ۱۳۸۵).

مقاله حاضر، ضمن مروری مختصر و مستند بر ادبیات موضوعی مربوط به تجارت الکترونیک و بانکداری الکترونیک، موانع و چالش‌های موجود در بانکداری الکترونیک را مورد مطالعه و بررسی قرار خواهد داد و در پایان پس از ارایه بحث و نتیجه‌گیری و کاربردهای مدیریتی، پیشنهادهایی به منظور ادامه تحقیقات و پیگیری موضوع توسط محققان دیگر بیان خواهد شد.

تعاریف و مباحث تئوریک

وجود تعاریف و تعابیر مختلف و متنوع از تجارت الکترونیکی و بانکداری الکترونیکی، از یک سو، بیانگر گستردگی و اهمیت موضوع است که می‌تواند از زوایای مختلف مورد بررسی قرار گیرد و از سوی دیگر، نشاندهنده پویایی موضوع است که می‌تواند زمینه ارایه مدل‌ها، تئوری‌ها و نظریات متفاوتی را فراهم آورد. مستند به گفته فوق الذکر، ذیلاً به ذکر چند مورد از تعاریف مختلف ارایه شده در مورد تجارت الکترونیکی و بانکداری الکترونیکی برداخته می‌شود:

(۱) **تجارت الکترونیکی:** برای تجارت الکترونیک به عنوان یکی از پدیده‌های بزرگ قرن ۲۱ که امروزه در مقالات و متنون بازارگانی و تجاری و رسانه‌های عمومی بسیار به گوش می‌رسد، به دو علت نوپابودن کاربردها و زمینه‌های بسیار متنوع فعالیت‌ها نزد مراجع گوناگون، تعاریف مختلفی وجود دارد.

توبیان (E. Turban) تجارت الکترونیکی را انجام خرید، فروش، انتقال و مبادله کالاهای، خدمات و اطلاعات از

با بیشتر شدن
پایانه‌های فروش و
دستگاه‌های
خدودپرداز و... تمایل
مشتریان به
استفاده از خدمات
این نوع بانکداری
بیشتر از گذشته
خواهد شد.

طریق شبکه‌های رایانه‌ای، از جمله اینترنت می‌داند (توبیان و دیگران / ۱۳۸۵). به عبارت دیگر، وی تجارت الکترونیکی را فقط شامل مبادله پول، کالا و خدمات از طریق شبکه‌های الکترونیکی می‌داند (Turban/۲۰۰۲)، در حالی که برخی دیگر از صاحب‌نظران در اشاره به تجارت الکترونیک، آن را شامل انجام فعالیت‌های تجاری از طریق شبکه‌های الکترونیک دانسته‌اند که با هدف نهایی یک مبادله صورت می‌گیرد (معاونت پژوهش‌های فناوری اطلاعات و آمارهای بازارگانی / ۱۳۸۳). برخی هم آن را انجام کلیه فعالیت‌های تجاری با استفاده از شبکه‌های ارتباطی کامپیوتری، به‌ویژه اینترنت می‌دانند (قزل‌ایاغ / ۱۳۸۰).

به طور کلی، واژه تجارت الکترونیک اشاره به معاملات الکترونیکی می‌نماید که از طریق شبکه‌های ارتباطی انجام می‌پذیرند. در این سیستم، ابتدا، خریدار یا مصرف‌کننده از طریق اینترنت به جستجوی یک مغازه مجازی می‌پردازد و کالایی را از طریق وب یا پست الکترونیکی سفارش می‌دهد و نهایتاً کالا را تحويل می‌گیرد (نیکبخش تهرانی و آذر صابری / ۱۳۸۰)، یعنی می‌توان تمام ابعاد و فرایند بازار را با اینترنت و تکنولوژی وب انجام داد (زرگر / ۱۳۸۰). تجارت الکترونیک، یعنی انجام مبادلات تجاری در

خودپرداز، تلفن و تلفن همراه، در ارایه خدمات و محصولات بانکی. این محصولات و خدمات بخشی از تأمین‌های مالی در سیستم پولی و مالی کشور می‌باشد (عباسی‌نژاد و مهرنوش / ۱۳۸۵).

در تعبیری دیگر، بانکداری الکترونیکی استفاده از فناوری‌های پیشرفته نرم‌افزاری و سخت‌افزاری مبتنی بر شبکه و مخابرات برای تبادل منابع و اطلاعات مالی به صورت الکترونیکی است که می‌تواند باعث حذف نیاز به حضور فیزیکی مشتری در شعبه بانک‌ها شود و می‌توان آن را به صورت استفاده از تکنولوژی پیشرفته شبکه‌ها و مخابرات شبکه‌ها و مخابرات جهت انتقال منبع (پول) در سیستم بانکداری معرفی نمود (سعیدی و میرابی / ۱۳۸۳).

در بانکداری الکترونیکی، از کامپیوتر برای اصلاح فرایند داده بانکی (بيانات، جزئيات معامله، غیره) با یک بانک یا تهیه‌کننده‌های جزئی خدمات مالی دیگر از طریق یک شبکه ارتباط از راه دور استفاده می‌شود (EBS/۱۹۹۷). امروزه صنعت بانکداری، تنها در ارایه خدمات پشت‌باجه خلاصه نمی‌شود، بلکه دامنه حضور آن در سطح فعالیت شرکت‌های چند ملیتی گسترده شده است. بانکداری الکترونیکی به مشتریان امکان می‌دهد تا سطح گسترده‌ای از نقل و انتقالات وجوده و اطلاعات را به شیوه الکترونیکی و از طریق وب‌سایت بانک عامل، انجام دهند (عباسی‌نژاد و مهرنوش / ۱۳۸۵). بانکداری الکترونیک، درواقع، اوج استفاده از تکنولوژی انفورماتیک درجهت حذف دو قید زمان و مکان از خدمات بانکی می‌باشد. به عبارت دیگر، اگر تا دیروز ساعت کار بانک‌ها و تعداد و محل استقرار شعب بانک‌ها، عوامل اصلی تسهیل گردش پول در جامعه شناخته می‌شوند، امروزه با ارایه خدمات بانکداری الکترونیک همچون بانکداری خانگی، مینی‌بانک‌ها... این عوامل کم کم به دست فراموشی سپرده شده‌اند (سعیدی و میرابی / ۱۳۸۳).

ضرورت و اهمیت موضوع

در سال‌های اخیر، تکنولوژی‌های ارتباطی از قبیل فکس، ایمیل، اینترنت و غیره، به طور قابل ملاحظه‌ای گسترش یافته‌اند و هزینه‌های شرکت‌ها برای تجارت در عرصه جهانی به طور قابل توجهی کاهش پیدا کرده است (McDougall / ۱۹۹۵؛ Oviatt Verity / ۱۹۹۴). این قبیل سیستم‌ها، مزیت رقابتی مهمی را برای شرکت‌های کوچک و متوسط فراهم آورده‌اند و آمارها و شواهد خبر از گسترش فزاینده اینگونه سیستم‌ها در آسیا، اروپا و آمریکای شمالی می‌دهند.

(Economist / ۱۹۹۴؛ Rennie / ۱۹۹۳؛ Luostarinen et al / ۱۹۹۳؛ Gupta / ۱۹۸۹)

همانطور که گفته شد، یکی از ایزهارهای ضروری برای تحقق و گسترش تجارت الکترونیک، وجود سیستم بانکداری الکترونیک است (سیدجوادین و سقطچی / آینه‌نگاری / ۱۳۸۵).

قالب الکترونیک (صنایعی / ۱۳۸۱) و کاربرد تکنولوژی اطلاعات در تجارت (احمدی و ویرجینیاری / ۱۳۸۱).

همچنین می‌توان تجارت الکترونیکی را مبادله الکترونیکی داده‌ها دانست. مبادله الکترونیکی داده‌ها نیز عبارت است از تولید، پردازش، کاربرد و تبادل اطلاعات و اسناد به شیوه‌های الکترونیکی و خودکار بین سیستم‌های کامپیوترا و براساس زبان مشترک و استانداردهای مشخص و با کمترین دخالت عامل انسانی (علیپور حافظی / ۱۳۸۰).

از منظر سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی، تجارت الکترونیکی عبارت است از خرید و فروش کالاها و خدمات بین موسسات، افراد، دولتها و نیز بخش‌های دولتی و خصوصی، به گونه‌ای که این عملیات (خرید و فروش) از طریق شبکه‌های کامپیوترا هدایت گردد (OECD / ۲۰۰۲).

کولچیا (Colecchia A.) با بررسی و نوع‌شناسی تعاریف مختلف تجارت الکترونیکی، این تعاریف را حداقل در دو مورد با هم مشترک می‌داند: فرایند خرید و فروش کالا، خدمات و اطلاعات و به کارگیری وسایل الکترونیکی مانند اینترنت (Colecchia / ۲۰۰۲).

تجارت الکترونیک، ارتباطات و مدیریت داده‌ها و خدمات امنیت را برای به کارگیری تجارت مطابق میل سازمان‌های مختلف در تبادل اتوماتیک اطلاعات یکی می‌کند و آنها را به یکدیگر بیوند می‌دهد (ITA / ۱۹۹۴).

از مجموعه تعاریف ارایه شده فوق می‌توان اینگونه نتیجه گرفت که زمینه‌های کاربرد تجارت الکترونیک بسیار گسترده‌تر از مبادله کالا و خدمات و وجوده است و در تعریف آن و تعیین سیاست‌های مورد نظر، باید علاوه بر کاربردهای بالفعل، به کاربردهای بالقوه آن نیز توجه داشت (سیدجوادین و سقطچی / ۱۳۸۵).

۲) **بانکداری الکترونیک:** برای بانکداری الکترونیک، تعریفی نداریم که همه با آن متفق القول باشند. اگر بانکداری الکترونیکی را الکترونیکی کردن فعالیت بانکی بدانیم، تمام بانک‌ها از جنگ جهانی دوم به بعد از کامپیوترا استفاده کرده‌اند؛ پس بانکداری الکترونیک به این مفهوم را تمام کشورها داشته‌اند.

مفهوم دیگر بانکداری الکترونیک که در سال ۱۹۹۱ و با به جودآمدن اینترنت شکل گرفت، آن است که مشتری‌ها بتوانند بدون مراجعه به شعبه، کار خود را با مراجعته به فضای الکترونیک انجام دهند و فراهم‌آوردن امکان دسترسی مشتریان به خدمات بانکی با استفاده از واسطه‌های ایمن و بدون حضور فیزیکی (کهزادی / ۱۳۸۲). به علاوه، بانکداری الکترونیک، همانا استفاده از وسایل الکترونیکی در عرضه محصولات و خدمات بانکی است که خود زیرمجموعه‌ای از تأمین بودجه الکترونیکی است و عبارتست از به کارگیری ابزار و وسایل الکترونیکی، از جمله اینترنت، شبکه‌های ارتباطی بی‌سیم، دستگاه‌های

امروزه صنعت
بانکداری، تنها به
ارایه خدمات
پشت باجه خلاصه
نمی شود، بلکه
دامنه حضور آن در
سطح فعالیت
شرکت های
چندملیتی گسترده
شده است.

درخصوص آن، محصول سال های اخیر می باشد. از طرف دیگر، اجرا و توسعه بانکداری الکترونیک و فرهنگ سازی آن در کشور ما، خود با مسایل و مشکلات خاصی مواجه است که این مسایل به همراه چالش های تجارت الکترونیکی، مشکلات به کارگیری بانکداری الکترونیکی در کشور را دوچندان کرده اند.

بدون توجه به بحث های گوناگونی که معمولاً در مورد تئوری و تئوری پردازی مطرح می شود، درمجموع می توان هرگونه نوآوری تئوریکی را در چهار گروه بدین شرح درنظر گرفت (Feldman/۲۰۰۴) : بسط یا بهبود تئوری های موجود، مقایسه دیدگاه های تئوریکی مختلف، بررسی پدیده ای خاص با استفاده از دیدگاه های تئوریکی مختلف و سرانجام، بررسی پدیده ای مستند و تکراری (تحقيقی که قبلاً انجام شده است) در محیط و شرایطی جدید. براساس این دیدگاه، مقاله حاضر در گروه سوم، یعنی بررسی پدیده ای خاص با استفاده از دیدگاه های تئوریکی مختلف قرار می گیرد. بر این اساس، هدف عملیاتی مقاله حاضر، همانا ارایه الگویی مفهومی به منظور بررسی چالش های مؤثر بر اجرا و توسعه بانکداری الکترونیکی در کشور، در پاسخ به این مساله می باشد که مستند به مروء ادبیات موضوعی مربوط، چه موانعی بر سر راه گسترش بانکداری الکترونیکی در کشور ما وجود دارند؟ (نمودار شماره یک).

تشريح مختصر اجزای مدل ارایه شده بانکداری الکترونیکی به مانند تجارت الکترونیکی، یک

(۱۳۸۵). همچنین یکی از الزامات اساسی مبادلات نوین، بانکداری الکترونیکی است (علی صنایعی / ۱۳۸۳). به عبارت دیگر، بانک ها در تجارت الکترونیکی نقش بسزایی دارند، چرا که در انتقال وجهه و اسناد اعتباری در سیستم اینترنتی و الکترونیکی، شرایط و زمینه اصلی را برای برقرارشدن و رواج تجارت الکترونیکی فراهم می آورند. در واقع، بانکداری در شیوه نوین، به عنوان مکمل تجارت نوین شناخته می شود تا جایی که اگر بانک ها از سیستم مبادلاتی الکترونیکی بهره نبرند، بخش بزرگی از مبادلات مختلف می شود. درکل می توان متذکر شد که بانکداری الکترونیکی و تجارت نوین مکمل یکدیگرند (عباسی نژاد و مهرنوش / ۱۳۸۵).

الزامات ناشی از بازار رقابت تنگاتنگ کنونی از یک سو، و مندرجات بندهای ۲ و ۳ سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی از سوی دیگر، در کنار برنامه عضویت ایران در سازمان جهانی تجارت (WTO) و به تبع آن، تاسیس بانک های خارجی در ایران، و در ضمن، با توجه به خصوصی شدن بانک های دولتی و همچنین اختلاف ناچیز سود بانکی در بخش جذب منابع و مصارف، بانک ها باید هرچه سریعتر برای حفظ مشتریان خوبیش، چاره اندیشی نمایند.

بانکداری امروز، شیوه های نو و سرویس دهی و خدمات موردنظر مشتری را می طلب و هر بانکی که در این امور موفق تر عمل کند، در بازار رقابتی موفق به جذب منابع بیشتری خواهد شد و درنتیجه، دوام و بقای دائمی آن بانک با بهره وری بالا ممکن خواهد شد، و بانکداری الکترونیک هم تنها گزینه فراوری این بانک ها جهت تحقق این اهداف است (اماده و جعفری پور / ۱۳۸۶). در همین راستا برخی از متخصصان پیش بینی می کنند که در سال ۲۰۱۱ در انگلستان ۸۰ درصد از مردم برای انجام عملیات بانکی خود، از طریق اینترنت، به بانک ها متصل خواهند شد (سیدجوادی و سقطچی / ۱۳۸۵). همچنین این قبلی از خدمات با رشدی روزافزون در عرصه بین المللی، توجه نظام بانکی کشور های در حال توسعه را به خود جلب نموده است. علاوه بر این، باید هزینه جمع آوری و امتحان اسکناس های فرسوده را نیز در متنظر قرار داد و توجه کرد که استقرار بانکداری الکترونیک، علاوه بر ارتقاء سطح کیفی خدمات، حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد هزینه های بانک ها را نیز کاهش می دهد (اماده و جعفری پور / ۱۳۸۶).

مستند به چند مورد اشاره شده در بالا و موارد زیاد دیگری که بیان آنها از حوصله این بحث خارج است، می توان گفت که همه صاحب نظران به شکلی از اهمیت تجارت الکترونیکی و بانکداری الکترونیکی و لزوم توجه به آن سخن رانده اند.

ارایه الگویی مفهومی برای بررسی چالش های مؤثر بانکداری الکترونیکی در ایران
در کشور ما، موضوع بانکداری الکترونیک یک موضوع نسبتاً جدید است و مطالعات و بررسی های علمی

الگوی مفهومی بررسی چالش‌های بانکداری الکترونیک در ایران

اگر تا دیروز ساعت کار بانک‌ها و تعداد محل استقرار شعب بانک‌ها، عوامل اصلی تسهیل گردش پول در جامعه شناخته می‌شدند، امروزه با ارایه خدمات بانکداری الکترونیکی، این عوامل کم کم به دست فراموشی سپرده می‌شوند.

خوگرفته‌اند و به راحتی حاضر به کنارگذاشتن آنها نیستند. بسیاری از آنها هنوز به کارت‌ها اعتماد ندارند و یا تلفن‌های گویا را ارزاری تجملی می‌دانند و به آن بی‌اعتمادند و خدمات این سیستم‌ها را غیرکاربردی و سطحی می‌دانند. درواقع، بانکداری الکترونیکی برای توسعه، نیاز جدی به فرهنگ‌سازی برای جذب مشتریان دارد (پرتو ملت / ۱۳۸۵). به عبارتی، جامعه باید فرهنگ به کارگیری فناوری را داشته باشد و به شیوه استفاده از آن مسلط باشد. بدون وجود فرهنگ استفاده و نگهداری از فناوری بانکداری نوین، امکان رواج آن تضعیف می‌شود و صرف زمانی طولانی برای آن ضروری خواهد بود (عباسی‌نژاد و مهرنوش / ۱۳۸۵).

(۴) سنگین‌بودن هزینه ارایه خدمات بانکداری الکترونیکی: یکی دیگر از چالش‌های پیش روی بانکداری الکترونیکی، لزوم استفاده از سیستم‌های پیشرفته و امکانات جدید می‌باشد و گران‌بودن این تجهیزات و هزینه بسیار بالای نگهداری آنها برای بسیاری از بانک‌ها، موجب عدم ارایه و توسعه خدمات نوین بانکداری الکترونیکی به طور پایسته شده است. برای حل این مشکل، دو روش وجود دارد: یکی اینکه، بانک‌ها همراه با یکدیگر اقدام به خرید سیستم‌های بانکداری الکترونیک کنند؛ و راه حل دیگر هم ایجاد شبکه پرداخت بین‌بانکی می‌باشد، البته در ایجاد شبکه پرداخت بین‌بانکی هریک از موسسات مالی موقعيت خود را به عنوان یک مرکز شبکه پرداخت ازدست می‌دهند، چون در این حالت، مشتریان هریک از شبکه‌های پرداخت مؤسسات مالی، با شبکه‌های پرداخت دیگر مؤسسات مالی آشنا می‌شوند و به این نکته پی می‌برند که می‌توانند در کنار شبکه مؤسسات مالی مربوط، از خدمات شبکه‌های دیگر هم استفاده نمایند و درنهایت آنها ترجیح می‌دهند که با شبکه‌هایی کار کنند که از نظر هزینه، کاراتر و از نظر امنیت مطمئن‌ترند. درنتیجه، ممکن است شبکه‌های نامرغوب از رقابت کنار گذاشته شوند (سرمد سعیدی و میرابی / ۱۳۸۳).

موضوع مهم و مطرح در شرایط فعلی می‌باشد و بسیاری از جوامع جهان خواهان برقراری کامل آن هستند، در حالی که این موضوع مهم در ایران با موانع و چالش‌هایی روبرو است که به تشریح برخی از اهم این موانع می‌پردازم:

(۱) نبود برخی خدمات ویژه در بانکداری الکترونیکی: امروزه در نظام جدید خدمات بانکی، برخی از خدمات ویژه چون مشاوره مالی و سرمایه‌گذاری و امکان دریافت وجه نقد، چک، اسناد یا اعتبار مالی وجود ندارد. همچنین ارتباط از طریق پست الکترونیکی یا تلفن هم تا آن حد توسعه نیافرته است که بتوان از آن برای دریافت پاسخ سوالات مالی و مشاوره‌ای بهره گرفت. این نقص بیشتر به علت عدم توسعه و پیشرفت روش‌ها و نرم‌افزارهای مناسب در ارایه اینگونه خدمات است (عباسی‌نژاد و مهرنوش / ۱۳۸۵). البته می‌توان امید داشت که با گذشت زمان و پیشرفت ابزارها، این مشکل به مرور زمان حل شود.

(۲) زیرساخت مالی و بانکی: به طور یقین، تحقق بانکداری الکترونیکی، نیازمند توسعه سامانه‌های الکترونیکی در بانک‌ها - اعم از دستگاه خودپرداز، پایانه فروش، وب‌سایت اینترنتی - و نرم‌افزارهای یکپارچه‌سازی است. با گسترش این سامانه‌ها و انجام زیرساخت‌های لازم، امکان بهره‌مندی همگان از بانکداری الکترونیکی فراهم می‌شود (پرتو ملت / ۱۳۸۵)، و با بیشترشدن پایانه‌های فروش و دستگاه‌های خودپرداز و ... تمایل مشتریان به استفاده از خدمات این نوع بانکداری بیشتر از گذشته خواهد شد و مردم با توجه به امکان دسترسی به این وسائل الکترونیکی در اکثر مکان‌ها، بانکداری الکترونیکی را به عنوان شیوه‌ای نوین به راحتی پذیرا خواهند شد و این چالش پیش روی بانکداری الکترونیکی، به خصوص در کشورهای درحال توسعه، به فرصتی برای بانکداری الکترونیکی تبدیل خواهد شد.

(۳) زیرساخت‌های فرهنگی: مدیریت بانکداری الکترونیکی در بخش فرهنگ‌سازی با دو چالش اساسی و محوری مواجه است: اول اینکه، با گرایش به سمت بانکداری الکترونیکی، بسیاری از روش‌های کهنه باید در قالب این سیستم‌های الکترونیکی گنجانده شوند و لازم است که در این زمینه به کارمندان بانک‌ها آموزش‌های مناسب داده شود تا این پدیده جدید استقبال کنند و خود را با آن هماهنگ سازند. همچنین باید کارمندان را توجیه کرد که در بانکداری به شیوه الکترونیکی، بسیاری از کارهای سخت‌افزاری آنها حذف خواهد شد و در عوض، سرعت کارشان بالا خواهد رفت و به جای سخت کارکردن، سریعتر کار خواهد کرد. به عبارت دیگر، بانکداری الکترونیکی، نیروی انسانی مؤسسات مالی را از نیروهای کمی به نیروهای کیفی تبدیل خواهد کرد.

چالش دوم نیز مربوط به تطبیق ابزارها و روش‌های بانکداری الکترونیکی با فرهنگ و روحیه و دانش مردم است، مردمی که سال‌هاست با روش‌های سنتی

یکی از ابزارهای ضروری برای تحقیق و گسترش تجارت الکترونیک وجود سیستم بانکداری الکترونیک است.

امنیت رایانه‌ها به عنوان بخشی از مساله امنیت، از چالش‌های پیش روی بانکداری الکترونیکی می‌تواند در جهت پیشبرد اهداف بانکداری الکترونیکی، در جلب اطمینان مشتریان بسیار موثر باشد، هرچند که تأمین امنیت در رایانه‌های ارتباطی، در مقایسه با تأمین امنیت ارتباطی، بسیار دشوار است و هزینه بالایی دارد.

۳-۵) امنیت پایانه‌ها (Terminals) : در نظام انتقال الکترونیکی وجود در بانکداری الکترونیکی، کسانی که حق دستیابی به پایانه را دارند، از راههای مختلف می‌توانند امنیت آن را ازین ببرند. برای مثال، از جمله موادی که عوامل داخلی نظام بانکداری نوین باعث اختلال در امنیت پایانه می‌شوند، عبارتنداز: مرور اطلاعات کارت خوان، بررسی و آزمایش پایانه نظام انتقال الکترونیکی وجود برای یافتن کلید رمز، استخراج اطلاعات وارد شده در پایانه به شیوه الکترونیکی و استخراج اطلاعاتی مؤسسه صادرکننده کارت. از این دید تأمین امنیت پایانه‌ها در نظام بانکداری الکترونیکی، به عنوان یکی از مهمترین زیرساخت‌های امنیتی در جلب اعتماد مشتریان برای استفاده از خدمات بانکی و مالی به حساب می‌آید (عباسی‌نژاد و مهرنوش / ۱۳۸۵).

۴-۵) امنیت کارت‌های بانکی (Credit Cards) : نسخه‌برداری و جعل کارت، از جمله موارد اصلی تخلفات رایج کارت‌های هاستند و امروزه برای جلوگیری از بروز چنین تخلفاتی، کارت‌هایی با خصوصیات تصادفی ساخته می‌شوند (عباسی‌نژاد و مهرنوش / ۱۳۸۵). دارندگان کارت اعتباری می‌توانند هر نوع کالا یا خدمات را به راحتی از طریق اینترنت خریداری کنند و بهای آن را فقط با ارایه شماره کارت خود پرداخت نمایند (سرمه سعیدی و میرابی / ۱۳۸۵). امروزه در دنیا بیش از ۴/۴ میلیارد کارت اعتباری مورد استفاده است و فعالیت‌های اقتصادی مالی مبتنی بر کارت‌های هوشمند به میزان ۳۰ درصد در سال رشد دارد. همچنین تحقیقات انجام‌شده حاکی از آن است که در سراسر دنیا طی پنج سال آینده صنعت کارت‌های هوشمند و وسائل و تجهیزاتی که امکان استفاده از آن را میسر می‌سازند، به طور قابل توجهی رشد خواهد داشت (http://aeb.blogfa.com). بنابراین، با توجه به آمار ارایه شده در مورد کارت‌های درسترس مردم، امنیت این کارت‌ها از عوامل اصلی در جلب اطمینان مردم به سوی بانکداری الکترونیکی می‌باشد.

۶) نبود تحقیقات کاربردی: در کشورهای در حال توسعه، معمولاً در بانک‌ها جهت ارایه خدمات جدید از نظر اقتصادی بودن خدمات مزبور، منطبق بودن خدمات جدید با نیازهای جامعه، بهینه‌یابی خدمات و اینکه چه سیستمی می‌تواند خدمات فوق را به خوبی به مشتریان ارایه نماید، بررسی قابل توجهی انجام نمی‌گیرد، دلیل اصلی آن هم فقدان مراکز تحقیق و توسعه در اینگونه بانک‌هاست. معمولاً بانک‌های مزبور با بررسی خدمات

۵) امنیت: از جمله چالش‌های اساسی پیش روی بانکداری الکترونیکی، مسایل امنیتی می‌باشد و همانگونه که رواج هر فناوری در جامعه نیازمند فراهم کردن زیرساخت‌های برای پذیرش و جلب اطمینان مشتریان می‌باشد، بانکداری الکترونیکی نیز به عنوان فناوری نوین در صنعت بانکداری، به زیرساخت‌های امنیتی برای تداوم و پذیرش عمومی نیاز دارد. امنیت، اولین و مهمترین موضوع در بحث بانکداری الکترونیکی است و این مهم به خصوص در مورد بانکداری اینترنتی بیشتر جلوه می‌کند زیرا محیط مجازی در ذات خود، نالمم است. در فرایند بانکداری الکترونیکی، امنیت به معنای شناخت هویت مشتری و بانک و همچنین حفظ اطلاعات در طول فرایند انتقال آن است.

به طور کلی، یکی از عوامل مهم در مقبولیت و گسترده شدن فرایندهای بانکداری الکترونیکی، توسعه نرم افزاری و افزایش امنیت در سیستم‌های آن است و به همین علت، مسأله امنیت، حتی در کشورهای بسیار پیشرفته نیز همچنان یک چالش بشمار می‌آید (پرتو ملت / ۱۳۸۵).

شایان ذکر است که مسایل امنیتی در سیستم‌های الکترونیکی انتقال وجود، در چهار بخش اصلی خلاصه می‌شوند: ۱) اتصالات، ۲) رایانه‌ها، ۳) پایانه‌ها، ۴) کارت‌های بانکی. با توجه به اهمیت موارد فوق، به تshireح هریک از مولفه‌ها پرداخته می‌شود.

۱-۱) امنیت اتصالات ارتباطی: اتصالات ارتباطی در سیستم بانکداری نوین در برابر شیوه‌های مختلفی که برای قطع پیام یا اجازه حملات انفعای (مانند شنود غیرمجاز) و یا حملات فعل (مانند تغییر یا جایگزینی پیام) به کار می‌روند، آسیب‌پذیرند. در ارتباطات از طریق ماهواره و امواج کوتاه، به اتصال فیزیکی نیاز نیست، زیرا یک آنتن مناسب اجازه ایجاد کانال ارتباطی بین ایستگاه‌های فرستنده و گیرنده را می‌دهد. بنابراین، در قطع ارتباطات، به سیستم‌های ارتباطی بی‌سیم نیاز است. با تغییر در داده‌های مخصوص، مبالغه غیرمجازی انجام می‌شود. برای مثال، با ایجاد تغییر در داده‌ها، بول می‌تواند به حساب یک مؤسسه یا حساب بانکی به اشتباہ واریز شود یا مقادیر مبالغه تغییر نماید یا یک پیام بدھی مجازی - برداشتن بول از حساب شخص - به یک پیام بدھی موردنسب تبدیل شود.

۲-۵) امنیت رایانه‌ها: امروزه استفاده هم‌زمان، ارتباطات درون خطی و لحظه‌ای، فعل و افعالات پایانه‌ای و اتصالات داده‌ای در رایانه‌ها معمول شده است. این ابداعات فناوری، به همراه توسعه کاربرد رایانه، استفاده نادرست از رایانه‌ها را افزایش داده است. دستیابی به یک رایانه از طریق پایانه راه دور یا دیگر دستگاه‌های جانبی مانند کارت خوان، میسر می‌شود. از این طریق، برنامه‌ها یا داده‌هایی که در رایانه ذخیره یا در یک سیستم رایانه‌ای پردازش شده‌اند، می‌توانند در معرض نسخه‌برداری، تغییر، جانشینی و یا حتی نابودی قرار گیرند (عباسی‌نژاد و

بانکداری الکترونیکی به عنوان فناوری نوینی که در خدمت صنعت بانکداری قرار گرفته است، به زیرساخت‌های امنیتی نیاز دارد.

بانک خواهد داشت و ضمن انجام کارهای خود، به آن بانک وفادار خواهد ماند و به مبلغی خوب برای آن تبدیل خواهد شد، چون اعتماد بر روی نگرش مشتری مؤثر است. مکینتاش و لوكشین (Macintosh Lockshin) نشان داده‌اند که اعتماد یک مشتری، رابطه مثبتی با نگرش وی دارد. آنها اعتقاد دارند که نگرش (Attitude) یکی از اجزای وفاداری مشتری می‌باشد. آنها ادعا نموده‌اند که نگرش مشتری به وسیله اعتماد وی تعیین می‌شود. درنتیجه، می‌توان ادعا نمود که اعتماد، بر روی نگرش مشتری اثرگذار خواهد بود (Macintosh & Lockshin ۱۹۹۷).

از سوی دیگر، با ازیان برداشته شدن مرز بین کشورها و بانک‌های کشورها، مشتریان به سوی بانک‌هایی تمایل پیدا خواهند کرد که به دلیل کارایی و خدمات مناسبتر، اعتماد آنها را به خود جلب کنند (پرتو ملت / ۱۳۸۲). بنابراین، بانک‌ها با امن ترکدن شرایط و با بهبود خدمات خود و پیشی‌گرفتن از سایر رقبا در جلب اعتماد مشتریان، سعی در رفع این چالش خواهند داشت.

(۸) ناشنایی با فناوری: یکی دیگر از عیوب‌های بانکداری الکترونیکی، ناشنایی عده زیادی از افراد جامعه با آن است که از نبود آموزش‌های عمومی و فقدان زمینه‌های لازم فرهنگی و اجتماعی ناشی می‌شود. برای متلاول شدن این شیوه بانکداری و استفاده مشتریان بانک از آن، برگزاری دوره‌های آموزش شیوه کار با نظام خدمات الکترونیکی موردنیاز است. یادآوری می‌کند که این مسئله امروزه در بیشتر کشورهای پیش‌رفته با برگزاری دوره‌های مختلف کوتاه‌مدت و عمومی تقریباً حل شده و تنها برای کشورهای در حال توسعه مطرح است (عباسی‌نژاد و مهرنوش ۱۳۸۵).

(۹) مقررات: هر نوع فناوری جدید، برای گسترش و توسعه، پیش از مقبولیت عمومی، نیازند مقبولیت قانونی است تا کلیه طرفیت‌های آن مورد استفاده قرار گیرند، یعنی اگر به‌دلیل این هستیم که فرایند بانکداری الکترونیکی با اقبال عمومی مواجه شود، باید بسترهای قانونی موردنیاز را فراهم کنیم و با شناخت تمامی احتمالات در فرایند بانکداری الکترونیکی، درصد رسیک را کاهش دهیم و اعتماد عمومی نسبت به سیستم‌های بانکداری الکترونیکی را بالا ببریم. همچنین لازم است که در تدوین نظام نامه‌ها و آینین نامه‌های اجرایی، توجه زیادی را به اصل مشتری‌مداری معطوف کنیم. همیشه باید توجه داشت که عame مردم در مباحث اقتصادی رسیک بالا را نمی‌پذیرند، به خصوص اگر دریچه جدیدی برای حرکت و فعالیت‌های اقتصادی باز شده باشد که در این صورت، تا از پشت‌وانه‌های قانونی آن مطمئن نشوند، نقشی را در توسعه فرایند به عهده نخواهند گرفت (پرتو ملت / ۱۳۸۵). بنابراین، نبود قوانین و مقررات مدون در بانکداری الکترونیک، به خصوص در کشورهای در حال توسعه و مسایل جدیدی که هر روزه گریبان این جوامع را می‌گیرد، چالشی اساسی را پیش روی بانکداری الکترونیکی قرار داده است که با تدوین قوانین و مقررات مناسب می‌توان درجهت رفع آن گام برداشت.

ارایه شده توسط سیستم بانکی کشورهای توسعه‌یافته، اقدام به تقلید از آنها و ارایه خدمات می‌نمایند. این بانک‌ها همواره با یک تأخیر ده تا بیست‌ساله اقدام به ارایه این خدمات می‌کنند و از طرف دیگر، به علت عدم انجام تحقیقات و بررسی‌های موردنیاز در مورد خدمات فوق، این‌گونه خدمات را به صورت ناقص به مشتریان خود ارایه می‌نمایند. از جمله وظایف این مراکز، بررسی زیرساخت‌های فنی و جامعه به این‌گونه خدمات، بررسی زیرساخت‌های ارتباطی موردنیاز جهت ارایه خدمات جدید، انتخاب سیستم‌های نرم‌افزاری و ساخت‌افزاری موردنیاز، بررسی وضعیت اجتماعی کشور و بررسی اقتصادی بودن طرح می‌باشد (سرمد سعیدی و میرابی / ۱۳۸۳).

(۷) اعتماد مشتری (Trust) : سایت‌های بانکداری الکترونیکی، یکی از مکان‌هایی هستند که بیشترین میزان سوءاستفاده از اطلاعات حساس افراد در آنچه صورت می‌گیرد و از آنجا که مشتریان از پیامدهای امنیتی بانکداری الکترونیکی و اینترنتی نگران هستند و این نگرانی می‌تواند بر اعتماد آنها برای پذیرش بانکداری الکترونیکی و اینترنتی تأثیرگذار باشد، لذا باید عدم اعتماد را هم به عنوان مانعی در جهت استفاده از بانکداری اینترنتی درنظر گرفت. اعتماد در جایی که مشتریان ملزم به ارایه اطلاعات حساس باشند، از اهمیت فوق العاده برخوردار می‌باشد. زمانی که یک سازمان سعی در ایجاد رابطه تک‌به‌تک با مشتریان دارد، متوجه می‌شود که مستحکمترین موقعیت در ذهن مشتری، قابل اعتماد بودن است. به همین دلیل، به دست‌آوردن اعتماد مشتری، همواره یکی از اهداف اولیه در راه ایجاد رابطه بلندمدت با مشتریان است. در دنیایی که میزان وفاداری مشتریان به محصولات و خدمات روزبه روز کمتر می‌شود، تنها راه حفاظت از موقعیت رقابتی، همانا داشتن روابط مبتنی بر اعتماد با مشتریان است، در غیراینصورت، تنها راه باقیمانده برای فروشنده، رقابت برمبنای قیمت خواهد بود. اعتماد، از اعتقاد به شایستگی مبتعث می‌شود. تان توین (Tan Thoen) اعتقاد به صلاحیت و شایستگی (Competence Belief) را به معنی باور و اعتقاد مشتری نسبت به ارایه خدمات و محصولات مفید و کارا از سوی فروشنده می‌داند.

مسئله اعتماد در محیط بانکداری اینترنتی، مهمتر از بانکداری در محیط Offline است، زیرا ایجاد و پروش اعتماد وقتی مهم است که عدم اطمینان و رسیک فراگیر باشند. در محیط اینترنت، کاربران در سراسر نقاط جهان، این توانایی را دارند که به فایل‌های مهم و حیاتی در کامپیوترها دست پیدا کنند و به انتقال اطلاعات از اینترنت پردازند (پرتو ملت / ۱۳۸۶). در زمینه تجارت الکترونیک، اعتماد به یک فروشنده، موجب افزایش قصد و نیت افراد در زمینه استفاده از Website فروشنده می‌شود (Gefen/۲۰۰۰). بنابراین، با اعتماد مشتریان به بانکداری الکترونیکی، افراد تمایل بیشتری به استفاده از سایت‌های

جمع‌بندی

هدف از نگارش مقاله حاضر، پاسخگویی به این سوال بود که موافع و چالش‌های بانکداری الکترونیک در ایران چه می‌باشند؟ چرا که بانکداری الکترونیک، یکی از مهمترین و بحث‌انگیزترین مسایل و چالش‌ها در میان کشورهای جهان و به خصوص کشورهای درحال توسعه مانند ایران است و بالطبع مدیران و مسوولان سیستم‌های بانکی نیز درگیر این مسایل می‌باشند. مرور ادبیات موضوعی مربوط به تحقیق حاضر نشان داده است که عوامل مختلفی بر اجرای بانکداری الکترونیکی در ایران تأثیر دارند و در جمع‌بندی هم این نتیجه حاصل شد که این عوامل را می‌توان به نه گروه و عنصر مرتبط بهم شامل: نبود برخی خدمات و بانکی، نبود زیرساخت‌های فرهنگی، سنتی و اسلامی، نبود هزینه ارایه خدمات بانکداری الکترونیک، موضوع امنیت، نبود تحقیقات کاربردی، موضوع اعتماد مشتری، تأسیلی با فناوری و مقررات تقسیم‌بندی کرد.

ضمناً مقاله حاضر به منظور پاسخگویی به مسایل طرح شده و در راستای دسترسی به هدف بیان شده، الگویی مفهومی از موافع موثر بانکداری الکترونیک در ایران را در قالب یک ماهیت پارادوکسی که باید مدیریت شوند، معرفی و تعریف و تشریح کرده است.

پیشنهادها و کاربردهای مدیریتی

اولین گام در مسیر راهکارها و پیشود اجرا و توسعه بانکداری الکترونیکی در کشور، همانا شناسایی موافع موثر

بانکداری الکترونیکی، نیروی انسانی مؤسسات مالی را ز نیروهای کمی به نیروهای کیفی تبدیل خواهد کرد.

بر آن است. اگرچه موافع مختلف و متعددی می‌توانند بر اجرا و توسعه بانکداری الکترونیکی تأثیرگذار باشند، اما همانگونه که در متن مقاله هم آمده است، در تحقیق حاضر این عوامل به نه شاخص تقسیم شده‌اند که براساس آنها مدیران می‌توانند با توجه کردن به این مورد و تأثیرگذاری بر آنها، روند اجرا و توسعه بانکداری الکترونیکی در کشور را تحت تأثیر قرار دهنند و درجهت بهبود آن تلاش نمایند.

به علاوه، با توجه به تحلیل‌های ارایه شده در متن مقاله، موارد زیر به عنوان موضوع تحقیقات آتی در ارتباط با موضوع مقاله حاضر پیشنهاد می‌شوند:

(۱) مطالعه و تحقیق درخصوص دیگر عوامل موثر بر اجرای بانکداری الکترونیکی، همانگونه که تعدادی از آنها فهرست‌وار در مقاله حاضر آمده‌اند.

(۲) تهیه فهرستی کامل از مسایل و موضوعات مطرح شده موجود در جامعه که مدل حاضر می‌تواند در آنجا استفاده شود.

(۳) طراحی و توسعه و تبیین مدل‌های دیگر راجع به موافع تجارت الکترونیکی مانند آنچه در مقاله حاضر برای بانکداری الکترونیکی، ارایه و تشریح شده است.

(۴) انجام مطالعات تطبیقی و استفاده از تحقیقات در کشورهای مختلف در مورد چالش‌ها و موافع اجرا و توسعه بانکداری الکترونیکی.

فهرست منابع و مأخذ این مقاله در دفتر مجله موجود است.

تاریخ

بوگه اشتراک

نام و نام خانوادگی مشترک:

سن: تحصیلات: شغل:

شماره های درخواستی: از شماره تا شماره

نشانی پستی:

شماره تلفن تماس:

مشترک گرامی

* هزینه اشتراک مجله برای ششماه ۳۰,۰۰۰ ریال و برای یک سال ۶۰,۰۰۰ ریال است. لطفاً هزینه اشتراک را به حساب بانکی شماره ۲۷۸۹۰۳۰۰۱ نزد شعبه سامان بانک تجارت (کد ۳۲۴) واریز کنید و فتوکپی رسید بانکی را همراه با برگه اشتراک تکمیل شده به نشانی زیر بفرستید:

تهران / خیابان حجاب / کوچه سوم / شماره ۱۱+۲ / صندوق پستی: تهران / ۱۴۱۵۵-۵۵۴۸